

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Oboer/8/2023
Identifikačné číslo spisu:	1516215585
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1516215585.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti A.T. - REALITY s.r.o., Levice, J. Hollého 11, IČO: 36 365 769, zastúpenej advokátom JUDr. Alexandrom Kuchárikom, J. Hollého 11, Levice, IČO: 31140114, proti povinnému 1/ B. P., narodenému XX. X. XXXX, O. XX, O. a povinnej 2/ B. P., narodenej XX. X. XXXX, O. XX, O., obom zastúpeným advokátom JUDr. Martinom Janáčom, Bratislava, Wilsonova 3, IČO: 30849225, o vymoženie 13 278,77 eura s príslušenstvom, trov exekučného konania a trov exekúcie, o návrhu povinných na zastavenie exekúcie, vedenej na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B5-53Er/2580/2016, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. mája 2023 č. k. 18CoE/124/2022-275, takto

rozhodol:

I. Dovolenie o d m i e t a.

II. Oprávnení m a j ú voči povinnej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 7. júla 2022 č. k. 53Er/2580/2016-227 (ďalej len „uznesenie súdu prvej inštancie“) rozhodol v prvom výroku tak, že návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol a v druhom výroku tak, že zamietol aj ich návrh na povolenie odkladu exekúcie. O odvolaní podanom zo strany povinných proti uzneseniu súdu prvej inštancie v rozsahu jeho prvého výroku rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo dňa 31. mája 2023 č. k. 18CoE/124/2022-275 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu jeho prvého výroku zmenil tak, že exekúciu voči povinným vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Druhým výrokom priznal povinným nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2. Proti napadnutému uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote oprávnená dovolanie, ktorým sa domáha zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhla priznať jej trovy dovolacieho konania v plnom rozsahu. Oprávnená nesprávnosť napadnutého

uznesenia vidí v nesprávnom procesnom postupe podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ktorým jej odvolací súd znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

3. Povinní sa k dovolaniu vyjadrili, a to okrem iného tak, že dovolanie oprávnenej je v exekučnom konaní neprípustné s ohľadom na § 202 ods. 4 Exekučného poriadku a na právne závery rozhodnutí najvyšších súdnych autorít.

4. Súčasťou súdneho spisu je aj podanie oprávnenej datované k 19. januáru 2024, v ktorom tvrdí, že na členov senátu odvolacieho súdu rozhodujúcich v tejto veci podala trestné oznámenie z dôvodu podozrenia zo spáchania trestných činov. Zastáva názor, že v prípade preukázania viny (...) nie je možné aplikovať ani ust. § 202 ods. 4 Exekučného poriadku.

5. Samostatným podaním sa oprávnená vyjadrila aj k vyjadreniu povinných. Vo vzťahu k neprípustnosti dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní poukazuje na to, že to je tak až na základe novely Exekučného poriadku, a to od 1. apríla 2017, pričom v tomto prípade sa jedná o exekučné konanie začaté pred účinnosťou tejto novely. Názory a úvahy právneho zástupcu povinných tak považuje za účelové zneužitie práva.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávnenej treba odmietnuť [§ 447 písm. c) CSP].

7. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

9. Podľa prvej vety § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

10. Podľa § 447 písm. c) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

11. Novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 2/2017 Z. z.“) nadobudlo 1. apríla 2017 účinnosť novelizované ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (t.j. v znení účinnom od 1. apríla 2017). V zmysle daného ustanovenia nie je prípustné dovolanie proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Ustanovenie § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 ako prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. apríla 2017 síce určilo pravidlo, že ak § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, teda aj k dovolaciemu konaniu, žiadne pravidlo neurčilo. Je preto potrebné vychádzať z princípu okamžitej aplikability procesných noriem vo vzťahu k predmetnej novele. Tento záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (napríklad sp. zn. 8ECdo/17/2017, 3ECdo/16/2017, 5Oboer/25/2018, 2Oboer/13/2018 a 6ECdo/15/2017), ktorý bol navyše vyhodnotený Ústavným súdom Slovenskej republiky, ako ústavne konformný a udržateľný (napríklad sp. zn. II. ÚS 185/2018, III. ÚS 276/2018, I. ÚS 281/2018 a I. ÚS

259/2018).

12. To znamená, že § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 sa použije vo vzťahu k dovolaniam podaným proti uzneseniam vydaným po 1. apríli 2017 v exekučnom konaní, a teda sa pri zachovaní ústavného princípu dôvery v platné právo, princípu legitímnych očakávaní, ako aj princípu dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci (vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov) použije aj na exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017. K tomu najvyšší súd len zdôrazňuje, že princíp ultraaktivita nevyžaduje výslovné zákonné zmocnenie, keďže je odvoditeľné pomocou ústavnokonformného teleologického výkladu. Jeho podstatou je efektívny výkon súdnictva tak, aby sa predišlo prijímaniu, alebo skúmaniu už prijatých prechodných ustanovení (m. m. III. ÚS 267/2017).

13. Dovolanie oprávnenej smeruje proti napadnutému uzneseniu, ktoré bolo vydané dňa 31. mája 2023 za účinnosti § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017 Z. z. (t.j. v znení účinnom od 1. apríla 2017). Toto ustanovenie vylučuje prípustnosť dovolania proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. Dovolanie bolo potom rovnako podané už za účinnosti novelizovaného znenia § 202 ods. 4 exekučného poriadku (t.j. v znení účinnom od 1. apríla 2017).

14. Vzhľadom na to, že napadnuté uznesenie bolo vydané a dovolacie konanie bolo začaté už za účinnosti zákonom č. 2/2017 Z. z. novelizovaného exekučného poriadku, prípustnosť dovolania oprávnenej podaného proti napadnutému uzneseniu vydanému v exekučnom konaní je vylúčená podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov, a to bez ohľadu na to, či exekučné konanie začalo pred 1. aprílom 2017, vzhľadom na princíp okamžitej aplikability. Z uvedeného dôvodu najvyšší súd dovolanie oprávnenej podľa § 447 písm. c) CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal jeho dôvodnosťou.

15. Najvyšší súd ešte osobitne uvádza, že ak by aj bolo rozhodnuté v neprospech strany sporu v dôsledku treného činu akýchkoľvek členov senátu akéhokoľvek odvolacieho súdu, nepredstavuje to prekážku pre aplikáciu § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017. Ide totiž len o dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. c) CSP.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP). O výške náhrady trov konania povinných rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP s odkazom na § 453 ods. 1 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.